

मायानियंतृत्वेनापि जीवसाम्यं परिहरन्वरिष्ठत्वमाह यस्य मायांकश्चित्कश्चिदपि नाति तितर्ति नातिक्रामति कथं भूताम् जनो ययामुह्यति अर्थमा
त्मस्वरूपं न तु वेद निर्जित आत्मा आत्मशक्तिर्माया च तद्रुणाश्रयेन तम् ॥ ३० ॥ अर्थं न वेदेति यदुक्तं तत्पंचयन्नाह इमे वयं देवाऋषयश्च यस्य प्रियया
तन्वासत्त्वेनैव सृष्टा अपि बहिरंतश्च सत्ता प्रकाशाभ्यामाविः प्रकटमपि सूक्ष्मां गतिं निरूपाधिस्वरूपं न विद्वः इतरप्रधानाः रजस्तमो मयाः कुतो विदुः
तं न मामेति पूर्वेणान्वयः ॥ ३१ ॥ इदानीं वैराजरूपेण स्तुवन् प्रार्थयते पादौ महतीति द्वादशभिः यत्र मद्यांजरायुजादिभूतसर्गः सामहीयस्य पादौ सनः प्र
सीदतु आत्मतंत्रः पादादिमत्त्वेऽपि न तत्परतंत्रः कुतः ब्रह्म अप्रच्युत रूपः तत्कुतः महती विभूतिरैश्वर्यं यस्य सः ॥ ३२ ॥ उदारं वीर्यं शक्तिर्यस्य तदंभोय

न यस्य कश्चाति तितर्ति मायां यया जनो मुह्यति वेदनार्थम् ॥ तं निर्जितात्मात्मगुणं परेशं न मामभूतेषु समंच
रंतम् ॥ ३० ॥ इमे वयं यस्मिं यैव तन्वासत्त्वेन सृष्टा बहिरंतराविः ॥ गतिं न सूक्ष्मा मृषयश्च विद्महे कुतोऽसुराद्या
इतरप्रधानाः ॥ ३१ ॥ पादौ महतीयं स्वरूपं तैव यस्य चतुर्विधो यत्र हि भूतसर्गः ॥ सर्वे महापुरुष आत्मतंत्रः प्रसी
दतां ब्रह्म महाविभूतिः ॥ ३२ ॥ अंभस्तु यद्रेत उदारवीर्यं सिद्ध्यंति जीवंत्युत वर्धमानाः ॥ लोकास्त्रयोऽथाखि
ललोकपालाः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिः ॥ ३३ ॥ सोमं मनो यस्य समामनंति दिवौ कसां वै बलमंध आयुः ॥
ईशो न गानां प्रजनः प्रजानां प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ॥ ३४ ॥ अग्निमुखं यस्य तु जातवेदा जातः क्रिया
कांडनिमित्तजन्मा ॥ अंतः समुद्रेऽनुपचन् स्वधातून् प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ॥ ३५ ॥

स्यरेतः सनः प्रसीदतु उदारवीर्यतामाह यतोऽभसो लोकादयः सिद्ध्यंति जायंते ॥ ३३ ॥ यः सोमो देवानां मंधः अन्नम् अतएव बलमायुश्च न गानां वृक्षा
णाम् प्रकर्षेण जनयति वर्धयतीति प्रजनः तं यस्य मनः समामनंति सनः प्रसीदतु ॥ ३४ ॥ अग्निर्यस्य तु मुखं जातः कथं भूतः जातं वेदो धनं यस्मात् क्रि
याकांडं तत्पतिपाद्यं कर्म तन्निमित्तं जन्म यस्य अंतः समुद्रे उदरमध्ये स्वधातून् पाकार्हा नेवान्नादीन् अनुपचन् प्रसिद्ध समुद्रेऽपि वाडवरूपेण उदकान्ये
वानुपचन् अग्निः ॥ ३५ ॥